

Ese de trei ori in septemana: Mercuri-a, Vineri-a si Duminică, candu o căla intrăga, candu numai diumetate, adeca dupa momentul impregiuracilor.

Pretul de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
diugetate de anu	4 " " "
patrariu	2 " " "
pentru Romania si strainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
diugetate de anu	8 " " "
patrariu	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespu-dinti a-i nostri, si d'adrepulu la Redactiune **Josefstadt, Langegasse Nr. 43**, unde suntu a se adresă si corespu-dintiele, ce pri-voce Redactiunea, administratiunea seu spe-ditur'a cate vor si nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publică.

Pentru anuencie si alte comunicatiuni de in-teresu privatu — se raspunde cate 7 cr. de linie repetirile se facu cu pretiu scaditu. Pretiulu timbrului cate 30cr. pentru una data, se antecipa.

Essemplare complete de la incepu-tulu acestui patrariu de anu mai avemu la despusetiune.

Viena 12/24 opt. 1867.

La Florentia s'a constituitu mini-steriulu celu nou sub presiedinti'a gine-rariului Cialdini, care totodata e mini-steru afacerilor straine si alu resbelului. Ginerariulu Durando la interne, Vigliani la justitia, Correnti la lucrarile publice si Depretis la finantie.

Noulu ministeriu e cunoscutu nu-mai de ieri, dar Cialdini are programu destulu de vechiu pentru ca se-lu cun-oscă toti. Elu va merge la Rom'a, inse nu cu partit'a garibaldiana. Elu e dintre li-beralii moderati. Asta cercustantia insu-fla Franciei mai multa liniscire si acum a otaritu ca armat'a francésca se nu ple-ce la Rom'a.

E inse alta intrebare cumca óre Cialdini fi-va in stare a tiené in frene partit'a garibaldiana? Viitoriulu. are se ni dee respunsu, precum si despre aceea, cum crede Cialdini a deslegă cestiunea Romei fora de Garibaldi.

Astadi amintimu numai cumca be-trauulu Garibaldi, in mani'a pazei, a sca-patu din insul'a Caprera si a descalecatu — dupa o versiune — in Piemontu, — dupa alt'a — in statulu papale, unde s'a si intalnit' cu fiulu seu celu mai betranu care e acolo in fruntea rescolatiloru.

— Caletori'a Imperatului Franciscu Iosifu la Paris, o descriemu aci fora de comentariu:

Luni la 10 óre dem. a plecatu Impera-tulu — precum am spusu — din Vien'a. Marti dem. la 7 óre in B. Baden la statiunea Oos a primitu pre marele duce de Baden, si curundu dupa aceea pe regele Prusiei care din Baden venise a nume spre intimpinare insocitu de unu ajutorante. Convenirea ambiloru monarhi a du-ratu cam 10 minute, a fostu fórte amicabile de amendue partile, ori pentru că intre Viena si Berolinu sunt acum bune relatiuni, ori pentru că asié recerea etichet'a la ale careia regule domnitorii sunt mai multu supusi de catu veri-care altu moritoriu. Pentru lumea politica, a-césta conveniro fu cu totulu neasceptata. Se a-firma că in retórnare se se abata pe teritoriulu prusescu, impreuna cu archiducii si cu cance-lariulu Beust.

In aceea-si di la 8 óre dem. sosi Impera-tulu la Strassburg, unde la statiunea calei ferate asceptá ajutorantele lui Napoleone princi-pele de Moscova si multi demnitari francesci, lu salutara in numelo Maiestatei Sale francesci, de la care mai primise unu telegramu candu pasí pe teritoriulu francescu. Music'a militara cantá imnulu austriacu. In localitatea calei fe-rate stá dejunu pentru 40 persóne. Dupa de-junu plecă Imperatulu la 9 óre.

Marti la 12 óre 10 minute la médiadi sosi Imperatulu la Nancy. Curtea calei ferate erá decorata cu stindarde francesi, austriace si lotaringice. Doue regiminte de pedestrasi, tu-nari, usari si dragoni esisera in parata. L'as-ceptau oficiolatele, episcopulu, primariulu, con-siliarii municipali si o multime de poporu. Pri-mariulu salutá pre Imperatulu pre pamentulu Lotaringiei wade au fostu strabunii Mai. Sale. L'asecurá că-si aducu a minte de binefacerile protoparintiloru M. Sale. Si daca astadi sunt superbi a fi franci, ei privescu cu placere la

trecusulu loru. Vei gasi, Maiestate, primire simpatica care impreuna cu mine va eschiamá: Traiesca Imperatulu Austriei si dinasti'a sa! — Multimea de poporu a secundatu primariulu. Mai nainte cuventase generalulu divisiunei. M. Sa respunde in termini binevoitori. Clopotele sunau, tunarii dederu 22 de salve. De la calea de feru pana la palatiulu regimului, M. Sa merse pintre rondurile formate de multimea poporului care de repetite ori lu salutá cu vi-vate. Candu a intratu in palatiu, clopotele si tunurile repetira ale loru meniri. Dupa prandiu M. Sa cercetá museulu lotaringicu, capel'a si mormintele principiloru, si beseric'a noua. Im-parti decoratiuni. La 8^{3/4} séra se infatisia la balulu datu de primariu, unde 2000 de per-sóne lu primira — casí prototindene — cu sal-utari entusiastice. Damele intonara „cantate“ in onóra suveranului, care petrecu aci pana la 2 óre demaneti'a, candu apoi se duse la ropausu. La dorinti'a M. Sale, Beust cu dd. Hofmann si Aldenburg inca au petrecutu nóptea in palatiu. Imperatulu plecă din Nancy mercuri dem. la 6 óre.

Mercuri la 3 óre dupa médiadi sosi Im-peratulu in Paris. Curtea calei ferate erá de-corata frumosu. Aci l'asceptau Imperatulu si principele Napoleone precum si principele Io-achim Murat. Demnitarii imperiului si corpulu diplomaticu in uniform'a mare. Imperatulu Na-poleone imbratisia pe Franciscu Iosifu, la sosi-rea acestuia. Music'a militara cantá imnulu au-triacu. Imperatii plecara in caruti'a prima, in a dóua archiducii si principele Napoleone, in a treia Beust cu Andrásy. Pe stratele principali milit'a erá postata in linia. Multe case si pa-latie erau decorate. Intre salutarile poporatiu-nei ajunsera suveranii in Palais Elysée.

Reportu de la adunarea gen. a asociatiu-nei rom. nationale pentru cultar'a poporu-lui, tienuta in 9/21 si 10/22 opt. 1867.

Ara du, 22 opt. n.

(n.) Amesuratu ingagiamentulu meu, vinu a Vi face o scurta insciintiare despre de-cursulu, rezultatele si impregiurarele adunarei nóstre literarie de estimpu.

S'a adunatu si asta data, ca in toti anii precedinti, unu numeru fórte frumosu si in-semnatu de membri. Ce inse a batutu la ochi, a fostu, că am observatu la acésta ocaziune unu numeru de tierani mai micu, ca in anii trecuti, si asié precumpenindu taro intieligintia preu-tiesca si civile; asemenea si numerulu clasei invetiatoriloru inca a fostu pré ne'nsemnatu. Esplicamu acésta din lucrulu intetitoriu de campu si — incatu pentru invetiatori, din ocu-patiunea loru in scóle.

Dintre barbati nostri mai distinsi din in-departare avuramu onóre de timpuriu a salutá in mediloculu nostru pre doi ilustrii domni de Mocioni, anume pre Antoniu, direttorele pri-mariu alu asociatiunei si pre tenerulu deputatu si renumitu aperatoriu alu causei nationale Dr. Alesandu de Mocioni; afara de acesti pre co-noscuti nostri barbati nationali V. Babesiu si Dr. Hodosiu; éra anume din Oradea-mare ne onorara cu presinti'a loru ilustritatea sa dlu vice-presiedinte O. Siorbanu si dnulu proto-popu Bica; din Logosiu veduramu pre domni Radulescu si Besianu.

Dupa pregatirile necesarie prin siedintie directorali si conferintie private, ieri la 10 óre n. d. m. membrii numerosi se adunara in sal'a cea mare a comitatului, unde prin dlu Vice-presiedinte fú numai decatu alésa o deputatiune pentru a invitá pre Il. Sa dlu episcopu presie-dinte Procopiu Ivacicovicu, ca se binevo-iésca a veni in mediloculu adunarei pentru a-si ocupá scaunulu presidialu si a deschide sie-dintiele.

Infatisiandu-se Il. Sa si ocupandu-si scau-nulu intre „se traiesca“! sgomotóse, deschise siedintiele cu o cuventare scurta si amesurata,

amintindu in aceea si de indoit'a mare perdere ce patimi asociatiunea in decursulu anului prin reposarea a doi dintre cei mai de frunte membri a-i sei, anume a metropolitulu din Blasiu, fie iertatulu conte Al. Sterea Siulutiu si a — neuitabilulu Georgiu de Popa.

La cuventarea de deschidere respunde dlu Hodosiu, desfasurandu mai pre largu si cu unu limbagiu elegantu — originea, scopulu, necesitatea naturala a insociloru preste totu si a celoru literarie nationale in specialu. Éra cu privintia la perderile amintite de Il. Sa presie-dintele, facendu propunerea formale, ca Asoci-atiunea pentru perderea ilustrulu seu membru fundatoriu si factore principale Georgiu Popa se-si sprimo condolinti'a sa in protocolu, si pentru perenarea memoriei lui se insarcine pre unulu dintre membri sei cu scrierea panegiri-cului aceluia-si, carele apoi propunendu-se la viitori'a adunare generale, se se tiparésca intr'o brosiura, se se provéda in frunte cu portretulu reposatulu, se se impartia intre membrii asoci-atiunei si in mai multe esemplarie se se trami-ta si celorlalte asociatiuni literarie.

La acésta propunere adunarea intréga si manifestá cea mai via placere; totusi dlu Babesiu se aflá indemnatu a-i dá o splicatiune necesaria si a propune unu micu adausu; acea splicatiune adeca: că — dupa combinarea sa, pentru aceea se restringe propunerea dlu Ho-dosiu numai la memori'a lui fie-iertatu G. Po-pa, pentru că acésta s'a tienutu mai aprópe de acésta asociatiune, pre candu ocea lalta a-semenea de mare perdere nationale adeca a fie-iertatulu metropolitu Siulutiu atinge si mai aprópe de catu pre acésta asociatiune, pre asoci-atiunea lit. din Ardél, alu careia principale membru fundatoriu erá marele barbatu, carei asié-déra se cuvine se-si lasamu dreptulu de ini-ciativa si dispunere pentru perenarea memoriei aceluia-si. Propuse deci dlu Babesiu, ca acésta splicatiune se se adauge determinatiunei pro-iptate de Hodosiu.

Se intiolege că si acésta pré nimerita spli-catiune si propunere fú intempinata de primi-rea comuna.

Dupa acésta directoratulu si-propuse re-portulu seu despre aptivitatea sa de la adunarea gen. de anu; deci se dede cetire acestui reportu.

Urmá apoi denumirea de comisiuni pen-tru esaminarea diferiteloru obiepte si afaceri si darea de opiniuni; anume se denumi una co-misiune sub presiedinti'a dlu Dr. Hodosiu pentru esaminarea reportulu directiunei si fa-cerea propuneriloru necesario asupra-i; alt'a sub presiedinti'a dlu Dr. Ales. de Mocioni pentru cercetarea ratiuniloru si facerea obser-vatiuniloru si propuneriloru de lipsa; — a treia sub presiedinti'a dlu V. Babesiu pentru com-punerea preliminarulu pre anulu urmatoriu; — a patr'a sub presiedinti'a dlu protosincelu Mir. Romanulu pentru constatarea modifica-tiuniloru inacviintiate seu facute din partea re-gimului in statutele asociatiunei si facerea de observatiuni seu propuneri; — a oincea sub presiedinti'a dlu Dr. Atan. Siandoru pentru cercetarea causeru lasamentulu lui Iovu Cres-ticiu si facerea de propuneri in acestu obieptu; — in fine a siesea sub presiedinti'a dlu Ioane P. Dieseannlu pentru motiunile de sinc sta-tatória si alte afaceri necesarie.

Acum fiindu la ordinea dilei propunerea de membri noi, se recomandara o multime de membri ordinari si o frumósa cununa de dame, ce s'au deobligatu la contributiuni ca ajuta-torie scopuriloru asociatiunei. Intre aceste dame auduramu intre entusiastice strigari de se tra-iesca! amintindu-se: ilustrele dómne Iosefin'a de Mocioni nascuta contesa de Starai si Cata-rina de Mocioni nasc. de Mocioni, dómnele Sofia Babesiu, P. Hodosiu etc. etc. totu aci au-diramu numindu-se pana si mititelulu (in vresta de abié cate-va lune) fiu alu dlu J. Popovicu Deseanu, o impregiurare ce desteptá multa ilaritate.

Incheiandu-se cu atat'a ordinea dilei, dlu

Mih. Besianu tienu unu discursu fórte intere-sante totu despre tem'a, despre care mai cuven-tase si in adunarea gen. de anulu trecut, a-deca despre mormintii si inmorméntare la ve-chii Romani. — Acestu discursu speramu că lu vom poté citi eurenđu in foislor'a Albinei, ca se-lu conóscă si publiculu celu mai mare.

In fine prefigendu-se siedinti'a viitori'a pre adi dominétia la 9 óre, siedinti'a prima se dechiará de terminata.

A séra tenerime nationale arangia in sal'a cea pompósa de la crucea alba unu balu nationalu, care fú fórte bine cercetatu, unde ve-diuramu o multime de dómne si domnisióre ro-mane frumóse, si jocuri nationale esecutandu-se cu vivacitatea inascuta romanului — pana tar-diú dupa mediulu nóptei.

Ce ni mai batú la ochi si in adunare si la balu — a fostu lips'a completa de — straini. Par'că noi — desí intr'o patria cu diferite alte neamuri, nici n'am mai vré se scimu unii de altii! — (Va urmá.)

De la senatulu imperiale.

In siedintiele de luni, marti si mercuri s'a ocupatu cas'a ablegatiloru numai cu legea de-spre reintroducerea codicelui civile din anulu 1811 si a forului civile in cause casatoriale si pentru rom. catolici. Lupt'a parlamentaria erá infocata, precum n'a fostu inca in sesiunea acé-st'a. Animositatea crescú pana la acelu gradu, că fulgerá invectivetele din un'a si alta parte a-semene, ca si candu se apropia si se fréca doi nouri grosi si plini de puciósa si de alte ma-terii ardiétorie. Spectacolulu crá ou atat'a mai interesantu, de óra-ce lupt'a nu fu intre straini ci intre a-i sei, adeca intre reprezentantii cleru-lui si a-i poporului rom. cat. Póte nu deveniá lupt'a asiá crancena, daca nu s'ar fi datu ansa din partea clericala, anume din partea p.Greuter, carele cugetandu-se, că e intre muntii din Tirolia si faoendu unele espeptoratiuni, ca si cea despre infintierea unei nóue confesiuni sub patriarcatulu lui Mühlfeldu, audi apoi din gur'a lui Schindler, Herbst si Berger adevveri si lucruri, care mai bine ar fi fostu se nu le audia.

Portarea cea fara de tautu a represen-tiloru rom. cat. clericali in locu se stimpere, a-tietia inca mai multu aspiratiunile laiciloru, cari si-au propusu o data cu capulu se scuture catenele concordatulu, si asiá neci discursurile unoru ablegati mai putienu engagiati, precum erau ale ablegatiloru romani si unui italianu, nu erau in stare, a stimpere anumele luptatori-loru, si asiá deveni că clericali rom. cat. cu unii putieni toti credinciosi dintre poloni, slo-veni si amploiatii cadiura naintea unei poteri eclatante a majoritatii parlamentarie. Resulta-tulu acestoru lupte de trfi dile e, că legea pro-pusa de comitetulu confesionalu se primi tóta cu o mica modificatiune.

Asta lege votata de cas'a ablegatiloru se cuprinde din cinci articoli, pre cari i produ-cemu numai extractivu.

Art. 1. Legea casatoriala din 8. Opt. 1856 cu tóte consecintiele ei se desfiintiedia, si in lo-culu ei se reintroduce codicele civile din anulu 1811 si pentru catolici.

Art. 2. Daca unu pastoriu de suflete ar refúsă functiunea in negótia matrimoniale din óre care temeiri ce nu sunt desemnate in codi-cele civile, si chiaru la recusitiunea dirigato-riei politice n'ar voi se face ast'a, atunci sta in voi'a celoru ce dorescu a se casatori, a merge la pretura si a depune acolo dechiaratiunea de ca-satoria, éra dupa acésta primindu testimoniulu legale a merge la veri carele preutu se se cunune.

Art. 3. Forurile preutiesci de casatoria introduse pentru catolici se desfiintiedia si tóte causele procesuale in afaceri matrimoniale trecu indreptu in competinti'a foruriloru civile.

Art. 4 si 5. Decisiuni formale.

Cum se vede, asta lege atinge mai multu

pusețiunea bisericeii rom. cat. anume nedependința ierarhiei sale în afacerile matrimoniale. Cătu pentru cele lalte biserice recunoscute în statu și anume pentru bisericea orientala lucrulu indiferente, de ôra-ce preotimea orientala, carea scie a se ticnê în suer'a activității sale între marginile desemnate de legi, de securu nu va lasa se vina lucrulu pana acolo, ca unii alții din fiii bisericeii se ceece a se folosî de decisiunile articulu alu doile. Din contra în cadiriile de casatoriî mestecate e legea ast'a pentru orientali favorabila, de ôra-ce preutul gr. or. nu va fi mai multu împiedecatu a cununâ pre unu mire gr. or. cu o mirêsa rom. cat. în cadriulu, candu ar denegâ ast'a preotulu rom. cat. — Era mai însemnatu, de catu tôte, e lucrulu prin acêst'a, cã se facu pasulu antaiu spre a cefptuâ principiulu de egalitate a confesiuniloru și alu principiulu: *bisericea libera în statulu liberu*; precum s'a și constatatu acêst'a de reportatoriulu dr. Sturm între aplausele senatulu întregu.

Conventarea dlii Hurmuzachi

(ținuta în ședința din 21 opt. în sen. imper.)

(r) Nainte de tôte este vôrba de o cestiune premergâtoria, momentôsa și decisiva, adeca despre competința son. imperiale, care i se detrage sêu celu putieniu i se disputa în legelatîunea în cauzele matrimoniale și scolastice, prin concepte contraverse de dreptu. De o parte adeca ni se opune unu contractu solenu ca granitica eterna de despărtire a îndreptariî nôtstre, la care noi pururea nu suntemu îndreptatiți a schimbâ neci macar o iota. De alta parte era multu de o opiniune, ce cugeta altfelu — în a caroru culme ocupa locu deputatulu Vienei carele esceleza prin daruri înalte și prin energia, și mai de unadi facu propunere sese stêrga de totu Concordatulu — șfirma cã noi suntemu îndreptatiți nu numai a face schimbâri în Concordatulu, ci chiar a lu scôte de totu din validitate.

Spre deslegarea acestei întrebări premergâtoria voiescu a privi ceva mai de aprôpe acestu contractu dandu desluciri mai chiare precum despre validitatea lui de dreptu asiâ și despre oportunitatea lui. Observu tot odata cã folosescu expresiunea „Legea de tratate“ spre a numi unu obiectu care nu este numai tratatu senguru, neci lege sengura, ci amendou de odata.

Ce se atingo de êteriorulu acestei lege de tratatu, batu numai de catu la ochi fie-carui nepreocupatu doue impregiurari tare momentôse: Un'a este contrastulu între numirea și lucrativitatea unitatiî, era ce'a lalta e relațiunea religioasa a atacatoriloru cu aperatoriî acestei lege de tratatu.

Sunt ori deosebite ale sôrtei cã în acêsta lego de tratatu etimologi'a lovesce asiâ de tare în fatia lucrativității ce în fie-care di se observă în vieti'a practica; este deosebitu, dicu, cã unu opu ce pôrtă în numele seu si pe marc'a sa i-dei'a marêtia a întielegerii placute, a „Concordiei“ și prin urmare a Concordatulu, da îndemnu la discordia carea este asiâ de nepaciuitoria precum e de periculôsa carea, potu dice, este neimpacatoria, a discordia care se latiesce și predomină cu amaratiune nemarginita între poporu, între regimu și cleru.

Asemene deosebitu destinulu alu sôrtei este și ac'a cã precum în l'ontrulu asiâ si afara den acêsta casa primulu atacu seriosu a supra Concordatulu, care se vestesce ca faptu adeveratu catolicu, nu s'a facutu de catra acatolici, oari ar fi mai multu atacati de elu, oi numai de catra catolici cari privescu în elu o repasire a bisericeii loru.

Fie-care nepreocupatu, fie elu catolicu sêu acatolicu, numai se nu fie anticatolicu, nu se potu retienê, candu s'a publicatu legea de tratatu, se nu salute cu multiamire principiulu libertatii besericesci ce în ac'a s'a recunoscutu legalu, si acêsta multiamire nesmintitu ar fi fostu cu multu mai viia, de cumva presupunerea intunecôsa a reului ce se furisiesce cu ea nu o ar fi slabitu și tulburatu inca înainte.

Pe timpulu absolutismulu au fostu castigu si ata'ta, cã unu regimu care nu respectâ neci legile popôraloru neci pe cele ale individiloru, totusi a recunoscutu o potere siesi asemenea, detiermurindu mai aprôpe sfer'a ei juridica și marginindu-o. Căci daca absolutismulu senguru este o reutate, atunci elu a fostru celu putieniu impartitu între doi și marginitu în reciprocitate.

Dorința generala din 1848 dupa libertate a atacatu și bisericea catolica, desi fôrte putieniu; cãci ea nesmintitu se sentiâ marginita prin legaturile sistemulu iosefinianu; nesmintitu doriâ libertate, dara numai pentru sine, nu pentru statulu intrngu; ca a scitutu conlegâ eliberarea ei de întarirea domniei ei.

Acum'a absolutismulu statulu se impartî în modu dualisticu între regimelu din Viena și celu din Roma, și ce a perditu celu d'antaiu, a castigatu alu doilea. Prerogative exceptionale fatia cu tôte cele lalte beserice, plina poterea episcopatululu asupr'a preotimei de josu, conducerea ambeloru institute a casetoriei și a scôlei, dispunere supr'a generatiunei ce se va nasce a cetatiuniloru pre cum nainte asiâ și dupa nascerea lor: tôte acestea venira în sfer'a clerulu catolicu. A lui a fostu totu ce erâ catolicu, fara numerare tassata, și tôte se dechiarau de catolice, fie cã catoliculu erâ unu senguru partasiu la ele.

Concordatulu deci aici este silabulu tradusu în dreptulu de statulu Austriei și, fatia cu principiile nôtstre de dreptu și politice, coreaspunde tocma asiâ, casî seclulu 12 cu alu 19-lea. Legatur'a ambeloru poteri absolutistice a celei clericale și a celei lumesci, a contatu la apasarea libertatii poporulu, era infratirea ambeloru factori a fostu atatu de intima, în catu opiniunea publica tôte cate le a smintitu o parte le a consideratu de sminta și celeia lalte parti. Dara ambele poteri s'au insielatu și sentira urmarile schiopării lor. Precum regimulu care neconditiunatu a oferitu clerulu regalie însemnate din ale statulu, asiâ și însasi bisericea care pe langa scopurile ei proprie, curatu besericesci mai ajutâ se înainteze și scopuri curatu politice ale regimulu, amendoi cadriura asiâ de adenou în desgrati'a poporulu, în catu din ne'necedere li se disputa si acele drepturi și pretensiuni ce nesmintitu li ar fi competitu dupa dreptu ratiunali. Si totusi impregnarea perpetua, legatôria ce l'a noi este faptu complințu între acesti doi factori, nu este mai putieniu ca neincungiurabila.

Căci daca statulu de o parte potu folosî tôte regaliele sale fara abdicere contractuala, și daca bisericea de alta parte este îndreptatita a folosî tôte bunurile ce le are o asociatiune religiuarâ organizata și recunoscuta asemene fara ôre-care predare contractuala, atunci: avendu libertate de totu nemarginita, nu numai se respectă de ajunsu dreptulu fie-carei parti, ci totodata ambeloru parti li se ofere posibilitatea a face impacatiuni dupa impregiurările respective, de cate ori se voru nasce conflicte.

(Va urm.)

De la diet'a Ungariei.

Sedința casei reprezentantiloru din 22 optobre.

Presedinte: Carolu Szentiványi, notariu: A. Rádich. Dupa autenticarea protocolulu ședinței premerse arata presedintele cã directoriî casei reprezentantiloru petitiunăza ca se li se dee salarie pentru locuintie. Petitiunea se inmanuăza comisiunei bugetarie. Asemene se arata mai multe petitiuni den partea unor comunitati din țiera cari fiindu de interesu privatu le lasămu numai cu atata. Tôte se inmanuara comisiuniloru respective.

Dupa acestea presedintele în întielesulu decisiunei aduse în ședința de ieri, provôca cas'a se voteze pentru alegerea comisiunei ce are se custee den unspredece membri. Votarea s'a facutu, arctandu-se cã stang'a s'a retienutu de la votu.

Presedintele întrebă daca se ș publice si onumere astadi voturile, spre care scopu s'ar recere putiena intrerupere a ședinței sêu se se amane acêst'a pe mane. S. Bónis dice se se amene, cas'a primesce propunerea lui. Cu acestea s'a incheiatu ședința, nefindu alte obiecte de desbatutu.

Sibiulu 17 oct. 1867.

Onorabila redactiune! Domnulu corespondinte Filalete, acum sub adeveratulu seu nume, vine si în nrulu 110—217 alu pretiutei „Albin'a“ da o replica la respunsulu meu publicatu în nrulu 102 alu acestei foi.

Domni'a Sa, acelu respunsu, — dupa opiniunea mea destulu de moderatu, — dupa ce lu caracterisêza de aprigu, — firesce êrasi dupa opiniunea subiectiva a Dsale, — se încer-

ca a lu combatu în replic'a sa, cevasi mai pre largu.

Desi m'asiu aflâ în pusețiunea, de a mai potu produce si alte argumente spre constatarea aserțiuniloru cuprinse în respunsulu meu din nrulu 102 alu „Albinei“ totusi de o parte lipsindu-mi tempulu fisicu, carele si dca l'asiu avê, mai bucurosu l'asiu întrebuintiâ spre alte ocupatiuni mai momentôse, de alta part. ne voindu a mai ocupâ colônele acestui pretiutu diurnalu natiunalu cu polemii de ast'a natura, spre care, eu si altfelu n'am asiâ mare placere si aplecare: nu me sentiu îndemnatu a mai lungi vorb'a cu Dlu corespondinte, între altele, inca chiaru si din acelu motivu, fiindu cã Dsa, dupa opiniunea mea, n'a resfrantu respective n'a slabitu cu nemica valôrea argumintelor insirate în respunsulu meu dein nrulu 102 a acestei foi. Apoi, sciu bene si aceea, cã unu diurnu natiunale, mai alesu între impregiurările de acum, i stau la dispușetiune destule alte obiecte pentru discusiune, de unu interesu cu multu mai important, de catu cum potu se fie atari polemii între mine și între dlu coresp.

Si asiâ crediu cã dôra pre acestu terenu, am gata'to cu d. coresp, pre carele numai acum (din replic'a sa) avui onôre a lu cunôscu sub adeveratulu seu nume, nesciindu mai înainte cu cine am de a face; êr' acum dupa ce avu bunatate a mi-se descoperi sub adeveratulu seu nume, me recomendu fratiescei și amicabilei bunavointie. Amin.

I. V. R.

Pesta 21 opt. 1867.

Onorata redactiune! Dlu I. Goldisiu, luandu sub suôra o gramada de autori latini si pre unu profetu din testamentulu vechiu, a pornitu la lupta contra respunsulu ce i l'amu datu pe scurtu în numerulu 102 alu știmatei „Albine“ la ataculu, ce Dsa a binevoitu a milu face respundiendu dlui Martinescu. În acestu resbelu necruciatu pornitu contra mea în nrulu de ieri (113) alu „Albinei“ dlu G. ni arata, cã n'a adusu cu sine alta munitiune, de catu numai furia, carea dupa cumu de comunu se scie despôia pre omu de mintea rece. De aci se potu splica tonulu celu marsiavu si ne mai auditu, de care dlu G. — a buna sêma conformu proferbului: „Le styl c'est l'homme“ (știlulu este omulu) — se folosescu cu atata predilectiune.

Cu tôte cã o astfelu de replica necalita si-aru meritâ alta sôrte de catu s'o lasc omulu se trêca în sinulu negru alu infernulu, de unde a si iesitu; totusi din motivu cã dlu Goldisiu aserêza neadeveruri cari unui omu onestu nu este iertatu a le intempina cu despretiure numai, cu indulgenti'a din nou ceruta a on. redactiuni, me voiu ocupâ pe catu se potu de scurtu de acestu nou capu de opera a dlui G.

Nainte de tôte trebusc de dechiaru, cã dlu G. pe langa tóta multimea autoriloru la cari se provôca, nu scie nimicu despre acea definitiune alui Guizot, cumca civilizatiunea adeverata consta intru a dá cuvintelorulu acelu întielesu, ce acelu intru adeveru lu au; pentru cã daca dlu sciea acêst'a, nu s'aru fi folositu de manier'a acea ciudata, cã luandu cate o parte din respunsulu meu si dandu-i altu întielesu — cumu numai Dsale i place — pe acestu întielesu stramutatu luandu în ajutoriu pe Seneca, Esopu și pre Davidu profetulu si-edificâ ratiociniulu seu atatu de absurdu si atatu de falau, catu nu este omu pe lume, care s'aru potu retienê de la mirare, vedîndu productulu mintii Dsale impropriu cu autori latinu și profeti. Citesc numai cineva disertatiunea Dsale despre nedependintia, si va vedê, cate nimicuri potu vorbi unu omu furiosu. În catu despre neaternarea mea, fie dlu G. convinsu, cã n'amu lipsa de sfaturile DSale.

Acum trecemu la politica.

Dlu G. si-face capitalu din aceea cã l'amu provocatu se dee pace nemeritoriulu G. Pop'a si dice, cã mie-mi este grôza de umbr'a lui. Nu-e asiâ dle G. Eu te-amu provocatu se-i dai pace, se dôrma linisicutu, tocmai din pietate contra densulu, tocmai pentru cã voiescu se nu vina numele acelu curatu pe budiele acelor'a în cari densulu s'a insielatu amaru. Nu sarî dle G! Io în respunsulu meu, amu spus-u apriatu, cumca G. Pop'a s'a insielatu amaru în DVôstre toti la olalta. Si Dta la acêst'a taci ca pescele, va se dica o recunosci si treci la enararea știmei, de carea e partasia memori'a lui G. Pop'a și la țierani. Pentru ac'a amu disu se nu te provoci

la G. Pop'a, pentru cã provocarea unui mortu care s'a insielatu amaru în DVôstre, însêcuna injurare, carea nu da pace omulu nici în momentu! Êca! acêst'a este motivulu particularu și publicu alu meu, care n'a facutu se-ti dicu, se nu te provoci la G. Pop'a.

Nu e drêpta, nici completa, descrierea restauratiunii comitatense, de carea te ocupi pentru „chiarificarea DVôstre a tuturor'a“. Trebuia se scrii Dta, cã în ședința preliminară a comitetulu comitatense, cum e adi unu matadoru, pardon: toti matadori DVôstre au vorbitu cate rele tôte în contra partitei deakiane de acolo, va se dica ati fostu toti contrari acelei partite, dara în diu'a urmatore, cum e mane ce se vedi? totu acesti matadori s'au impacatu si au pactatu cu parti'a deakiana. Spre ilustrarea acestei stramutari grabnice de principie însemnu atâta numai, cã comitatulu inca n'avea comite supremu. Acumu daca este cineva, care se afle moralu politicu si unu picu de constanția de principie în astfelu de portare? io igratulezu. În catu pentru mine, remanu si mai departe pe langa aceea, cumca manier'a, cu carea vi-ati eluptatu posturile nu e scutita de infruntari. Inse mangaie-te dle G.; cãci fug'a desi e rusinôsa, dara sanetôsa.

Nu e dreptu nici aceea, cã adi suntemu reprezentati mai bine la comitatu de catu sub sistem'a trecuta; pentru cã adi la posturi cardinali n'avemu romani de colóre espresa natiunale — afara dôra de unulu. Jurasori avemu mai multi, e adeveru.

Acumu revenim la persôn'a mea.

Dlu G. recunôsce în replic'a sa, cã io amu fostu de alta partita. Acum, daca am voitu si eu se devinu candidatu, unde se me fi dusu ôro? A trebuitu se me duoc la comitele supremu, cum te-ai dusu și Dta dle G. cum au mersu și alti romani. Inse n'amu mersu pe ascunsu, nici candu ati pactatu DVôstre cu deakistii, cum dicei Dta, ci am mersu dimpreuna cu fratele P. Drag'a cu dâua dile mai nainte de restauratiune. Acêst'a o scii și Dta, inse furia a carei selavu esci, nu te lasa se recunosci nici unu adeveru. Atunci odata am fostu la comitele supremu, mai multu nici candu. Întrêba pre însu-si comitele. Comitele supremu a avutu atata loialitate si m'a candidat; inse fiindu DVôstre în majoritate absoluta, n'amu devenitu alesu. Lucru firescu. Din acêst'a apoi deduce Dsa cumca amu „nepastuitu cu oerșitori'a“ pe comitele și cã m'amu aruncatu în bratielu strainiloru. Daca m'asiu fi aruncatu si eu ca DVôstre în bratielu strainiloru pe langa pretiulu amintitu dej în „Albina“, ffi convinsu dle G. cã eu, care am absolutu cursurulu juridice la Universitate si am depusu esamenulu de statulu judetialu, asiu fi avutu atata trecere catu Dta, care esci teologu absolutu și care numai atunci ai vediutu academi'a, candu ai depusu esamenulu depe dâua cursuri, era esamenu de statulu n'ai vediutu. —

Din aceste se potu vedê, cumca nu eu sum celu ce calumniâza, ci dlu G. fiindu cã n'a potutu se slabêca cu nimicu respunsulu meu din nrulu 102; era aserțiunile DSale tôte suntu reduse la calumnia. Altu-cumu în castrele, unde servesce ca militante politicu dlu G. suntu cam dedati a calumniâ, intru atata cãtu noi am fostu siliti se dechiarâmu de calunniatoru în „Arader Zeitung“ chiar pre unu matadoru de alu DVôstre și dlu acel'a nici pana adi nu s'a rectificatu.

Dlu G. me provôca se i descriu portarea DSale. La acêst'a i respundu, cã desi me ocupu cu literatur'a, totu-si nu mo sentiescu oapace se me întrecu cu Cervantes intru descrierea lui „Don Quixote“.

În fine ceea ce privesce gr..... unica în felulu seu, cu carea dlu G. si-illustrăza replic'a sa, la acêst'a n'amu d'a observâ alt'a, de catu cã, de ôra-ce dlu G. în replic'a sa însu-si se asemene cu cocosterculu, care totu prin mocirla ambla ca se-si castigo uritiosulu nutrimentu alu seu, de la Dsa nici nu suntemu în dreptu d'a așteptâ altu-ceva, de catu rusticitatu necioplita. —

J. Popovicu.

Viena, 24 optobre. Burs'a de sér'a de la 23 l. c. Imprumutele de statulu cu 5% 52.10, —52.50. Obleg. desarcinarii de pamentu ung. 68.25,—69.—; transilv. 63.75 64.25; Ban temes. 67.—,—67.50; bucovin. 63.50,—64.50. Galbenulu 5.96 — 5.97; Napoleondori 9.98 9.99; Imper. rusesci 10.20, 10.25; Argintulu 122.——122.50.